

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
SREDA
1. APRIL
1992
Letnik XLVI.
Štev. 13 (2648)
Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt
Cena: 8 šil.
30 tolarjev
P. b. b.

Odbojka:
SŠ Dob v
zvezni ligi!

Nogomet:
Bilčovs in
Železna
Kapla
brez točk

Predsednika dr. Sturm in dr. Brumnik sta nagajeniki izročila listino o podelitvi Rizzijeve nagrade ter šopek rož. slika: Fritz

2. Rizzijeva nagrada novinarki Marii Halmer

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Slovenska prosvetna zveza sta letošnjo drugo Rizzijevo nagrado podelili gospe Marii Halmer, bivši glavni urednici katoliškega tednika Kärntner Kirchenzeitung, predvsem pa prizadevni in neustrašni zagovornici nove kulture sožitja v deželi.

Podelitev nagrade je bila v ponedeljek zvečer v Evropski hiši v Celovcu,

slavnostni govorniki pa so bili predsednik ZSO dr. Marjan Sturm, univ. prof. dr. Anton Pelinka (govor je zaradi njegove zadržanosti prebral dr. Peter Gstettner) ter član predsedstva republike Slovenije akademik Ciril Zlobec.

Slavnosti so se udeležile številne osebnosti iz slovenske narodnostne skupnosti, večinskega naroda kot tudi iz Slovenije.

Več na 4. in 5. strani!

Prva nagrada Angeliki Polesnig!

Na koroškem deželnem tekmovanju, ki je potekalo pretekli petek in soboto v deželnem konzervatoriju v Celovcu in na katerem je sodelovalo skoraj 200 mladih glasbenikov iz vseh koroških glasbenih šol, so učenci in učenke slovenske glasbene šole dosegli izvrstne uspehe. Najbolje sta se odrezala 12-letna saksofonistka Angelika Polesnig iz Vogrč (slika) in Samo Wakounig iz Šentprimoža, oba učenca Julijana Burdzija.

Skupno je tekmovalo 16 učenk in učencev slovenske glasbene šole (5 odstotkov vseh), večina od njih pa je prav tako prejela priznanja.

Žal pa na Koroškem ni v navadi, da bi po tekmovanju organizirali zaključni koncert najboljših, na katerem bi publika lahko poslušala najboljše mlade koroške glasbenike, kot je to v navadi v Sloveniji.

Preberite tudi poročilo na 7. strani.

„Začnimo razčiščevati naše medsebojne odnose!“

„Možni modeli skupnega zastopstva koroških Slovencev“ je bil naslov diskusije v Borovljah pri Cingelcu, ki je potekala v okviru Rožanskega izobraževalnega tedna. Dobro tri ure je tekla živahna debata o „za“ in „proti“ poenotenju sedanjih zastopstev. Svoja stališča so najprej povedali dr. Matevž Grilc za Narodni svet, dr. Marjan Sturm za Zvezo slovenskih organizacij in dr. Valentin Inzko kot zastopnik cerkve.

Predsednik NSKS je menil,

da sta obe organizaciji preživetni obliki zastopstva, da potrebujemo eno samo. Tako zastopstvo naj bi volili člani društev in organizacij, ki so včlanjene v ZSO in NSKS.

Predsednik ZSO dr. Sturm je povedal, da se bo ZSO ukvarjala s takimi predlogi v sklopu programske diskusije in se odločala na načrtovanem jesenskem izrednem občnem zboru, ko bo jasno, kakšno je stališče baze in v kolikšni meri ji bo s principom večkulturnosti uspelo

prodreti pri večinskem narodu.

Dr. Valentin Inzko je navedel glavna vzroka za razhajanje osrednjih organizacij in poudaril, da je treba upoštevati realnost na naših tleh, da je treba prenehati z nekvalificiranimi obsodbami in ignoriranjem drug drugega. Osrednji organizaciji, v katerih se lahko artikulirata „desnica“ in „levica“, potrebujemo, treba pa je spremeniti kvaliteto medsebojnih odnosov. Obe je po-

zval, da se začneta konstruktivno pogovarjati.

V izredno živahni diskusiji se je pokazalo predvsem eno: nezadovoljstvo je precejšnje, nadaljuje pa se stara bolezen, da vsakdo išče napake izključno pri „konkurenci“. NSKS še naprej pestuje Perntalerjev model z določenimi spremembami, ZSO pa bi rada prodrla s programom interkulturnosti, za katerega se je ob tej diskusiji izkazalo, da ga mnogi razu-

(Dalje na 2. strani)

**ZVEZA KOROŠKIH
PARTIZANOV vabi na
tradicionalno**

spominsko proslavo

ki je posvečena
narodnemu heroju Francu
Pasterku-Lenartu in 186
žrtvam nacizma.

Svečanost bo v nedeljo,
5. aprila, ob 11. uri
na pokopališču v Železni
Kapli

Ob 10. uri bo maša za
vojne žrtve, na svečanosti
ob 11. uri pri spome-
niku pa sodelujejo: Kuhar
Peter – pozdravni
nagovor, Lovski pevski
zbor, recitatorska sku-
pina pod vodstvom Pol-
deja Zundra, Marjan
Sturm – nagovor.

Oddolžimo se žrtvam
in poklonimo se njih-
vemu spominu!

PRISRČNO VABLJENI!

Pflegerl odprl vrata v alpe-jadranski prostor!

Novi intendant celovškega mestnega gledališča Dietmar Pflegerl (sredina, levo dramaturginja Maja Haderlap) v svoji prvi sezoni 1992/93 ni samo odprl vrata koroškim Slovincem (Martin Kušej bo insceniral Schillerjevo „Kovarstvo in ljubezen“), marveč je v repertoar vključil tudi gledališki prostor Alpe-Jadran. Mladinsko gledališče iz Ljubljane bo januarja 1993 nastopilo s predstavo „Susn“ Herberta Achtembuscha (v slovenščini). Več v prihodnji številki.

ZVEZA SLOVENSKIH IZSELJENCEV
vabi na

**1942 SPOMINSKO 1992
SVEČANOST**

ob 50-letnici pregnanstva koroških Slovencev

v nedeljo, 12. aprila 1992, s pričetkom ob 14.30 uri
v Domu glasbe v Celovcu

V besedi in pesmi se bomo spomnili najbolj tragičnega
obdobja v zgodovini našega naroda.

V torek, 14. aprila 1992, ob 19. uri bo v farni cerkvi v
Podgorjah (Maria Elend)

maša za umrle izseljence

Mašne obrede bo opravil celovski škof dr. Egon Kapelari ob somaševanju duhovnikov-članov izseljenskih družin.

PRISRČNO VABLJENI!

„Začnimo stvarno razčiščevati naše medsebojne odnose!“

(Nadaljevanje s 1. strani)

mejo prav v nasprotni smeri, kot je zasnovan.

Tako torej ni bilo čudno, da so se nekateri, prevsem privrženci EL, izrekli za volitve v skupno zastopstvo, ki naj bi potekalo med člani podeželskih društev in organizacij. Hannes Schaschl iz Borovelj je za take volitve pripravil že kar načrt v grobem z iskreno željo, da bi tak nov organ preprečil, da bi se „še naprej kregali med seboj“.

Priznati je treba, da se zelo lepo sliši in da bi bilo zagotovo prelepo, če bi ne bilo več ideoloških trenj, na katera baza gleda deloma z ogorčenjem, deloma pa jih sama tudi krepko podpihuje. Le redkokdaj pa je upošteval realnost, da razlike so in da bi tudi v takem predlaganem organ bili pač eni in drugi, da bi se trenja, če jih poprej ne razčistimo, nadaljevala morda še huje kot doslej. Argument demokratske predlaganih volitev je po mnenju ZSO odveč, saj se novi odbor počuti popolnoma demokratično izvoljen na zadnjem občnem zboru. Če NSKS meni nasprotno, bodo morali njegovi delegati to razčistiti na svojem naslednjem občnem zboru.

Vendar ne gre za vztrajanje na pozicijah. Dejstvo je, da ZSO želi v svojem odnosu do NSKS, pa tudi do Enotne liste, imeti najprej razgovore, na katerih bo lahko konstruktivno in enakopravno razčiščevala konflikte. Ne smemo pozabiti, da je srčna zadeva obeh organizacij v prvi vrsti ista: obema gre za ohranitev naše materinske, za njeno uveljavljanje. Razlikujeta pa se poti do tega cilja in pogovarjati se bo treba, če bi se obeh poti le ne dalo uskladiti, če je potrebno, da ena organizacija bojkotira delo druge. Mislim, da ne storim narobe, če v imenu odbornikov obeh organizacij izjavim: potrebujemo konstruktivno kritiko in pobude. S pogojem, da bomo tisto, kar nameravamo kritizirati, tudi poznali, hoteli slišati in premisliti. Pavšalno obsojanje, podtikavanje, odklanjanje novih idej nas ne bo privedlo do rešitve.

Želja ljudi, da „bi se ne kregali“, je sicer lepa in razumljiva, vendar se je na diskusiji pokazalo, da je prav „baza“ tista, ki bi si najraje bratsko skočila v lase. Skoraj vehementni in nestrpni prispevki nekaterih diskutantov so razkrili žalostno resnico, da manjka pripravljenosti za stvaren pogovor. Zato v svoji funkciji odbornice ZSO še enkrat pozivam: sedimo skupaj, pogovarjajmo se, tudi skregajmo se, če je

potrebno, vendar končno začnimo iskati skupne točke brez pretenzij nadvlade. Še vedno smo za koordinacijski odbor med obema organizacijama, vendar za takšen, kjer bomo zastopani enakovredno in kjer bo kompromis nujen.

Razpravljati o novem loncu, v katerega bi zmetali obstoječe konflikte, ga pokrili in čakali, kakšna župa se bo v njem skuhalo, je odvečno toliko časa, dokler ne bo voda za takšno jed čista. Lahko se zgodi, da bo sicer neužitna brozga. Začnimo razčiščevati probleme, ki so med nami najbolj konkretni (in tudi življenjsko pomembni) – recimo pri „priporočilih“ za financiranje organizacij. NSKS ima pač očitno boljši „drar“ do Republike Slovenije, ki ga žal skuša uveljaviti na račun ZSO. Od parlamenta v Sloveniji si, kot lahko sklepam iz besed honorarnega konzula in odbornika NSKS gospoda Smolleja, tudi nimamo kaj prida pričakovati, ker je pač, neumen, nedemokratičen in oslovski, skratka, še vedno iz starega režima.

Najbolj dvomljiv pa je po mojem predlog, naj bi med Slovenci potekale volitve po prosvetnih društvih. Iz izkušenj vemo, da so se društva povsod doslej brez izjeme krepko razcepila, kjer se je v kulturno delovanje vnašala politika. To Narodnega sveta očitno ne skrbi ali pa mu je vseeno. Ob tem pa osrednjih kulturnih organizacij še nihče ni vprašal za njuno mnenje, pa tudi predstavnikov društev ne. Večina kakorkoli aktivnih ljudi je včlanjenih v več kulturnih ali drugih organizacij. In že spet nam preti centralno registriranje – si ali nisi!

Sonja Wakounig

PREBERITE

Ausserwinkler nov minister za zdravstvo!

Po 20 letih ima Koroška spet predstavnika v avstrijski zvezni vladi. Kancler dr. Vranitzky je v ponedeljek poklical v svoj kabinet celovškega podžupana in zdravnika v celovski bolnišnici - dr. Michaela Ausserwinklerja, ki je pri volitvah za celovškega župana leta 1990 kot novinec dosegel 48 odstotkov in skoraj premagal dolgoletnega župana Guggenbergerja. Dr. Michael Ausserwinkler, član socialdemokratske stranke, bo prevzel ministrstvo za zdravstvo.

SLOVENSKI VESTNIK

Vladna kriza in njene korenine so bile tudi težišče diskusijskega večera v Celovcu, katerega so se udeležili slovenski parlamentarci Ivo Bizjak, Igor Bavčar, Vitodrag Pukl in Jaša Zlobec.

Slika: Walter Fritz

NOVICE IZ
SLOVENIJE

Bavčar proti Drnovšku

Minuli teden je prišlo v dogajanjih okoli slovenske vlade do novega preobrata. Ocena, da bo sredinski koalicijski sestavi ustrezen dogovor o oblikovanju nove vlade, se je izkazala za preuranjeno. Poskus ustvarjanja koalicije je praktično propadel na sestanku 23. marca, na katerem je Slovenska ljudska stranka sporočila, da bi za novega mandatarja podprla le Jožeta Pučnika ob pogoju, da se koalicija razširi še s krščanskimi demokrati.

Razlike so se poglabile s sestankom t.i. male sredinske koalicije 25. marca, sestanka se nista udeležili LDS in SLS, na katerem je prišlo do odločitve o ponovnem poskusu izglasovanja konstruktivne nezaupnice Peterletu, ki naj bi ga zamenjal Igor Bavčar. Po objavi Bavčarjeve kandidature je Slovenska ljudska stranka pohitela z napovedjo, da ga ne bo podprla.

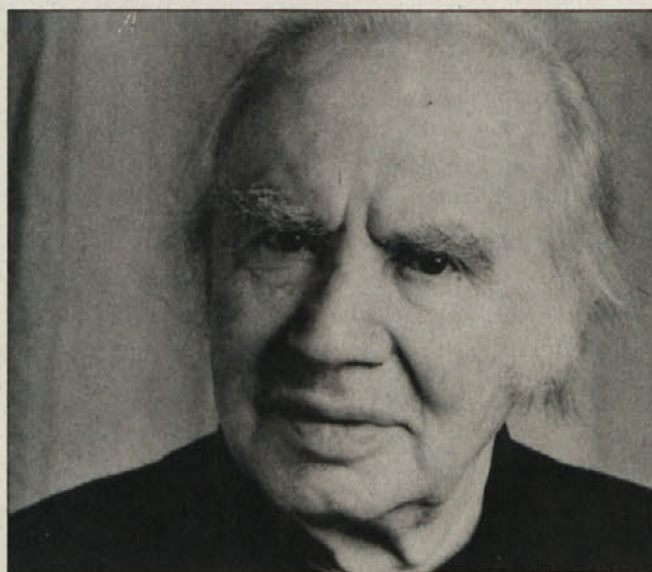
Tudi LDS se je odločila, da

ne sprejme „izvršenega dejstva“ t.i. male sredinske koalicije (Demokratska stranka, Socialdemokratska stranka, Socialistična stranka, Zeleni Slovenije in neodvisni poslanci) in je zato v petek, 27. marca, v skladu s svojimi napovedmi, uradno predlagala za kandidata za predsednika vlade prvega moža svoje stranke Janeza Drnovška. Pri tem je LDS predsednika skupščine zaprosila, da glasov

vanje o kandidatih ne bi potekalo hkrati. Tako se bodo poslanci o Igorju Bavčarju kot možnem nasledniku Lojzeta Peterleta odločali 8. aprila.

Prve ocene in izračuni opazovalcev kažejo, da Bavčar brez podpore LDS in SLS nima velikih možnosti, podobno pa najbrž velja tudi za Drnovška. Zato nekateri ocenjujejo, da bi se, v primeru Bavčarjevega neuspeha, stranke t.i. male sredinske koalicije utegnile odločiti za umik svojih ministrov, kar bi izzvalo dokončno vladno krizo in s tem odprlo možnost za pripravo izrednih volitev po prilagojeni dosednji volilni zakonodaji.

DR. ROBERT JUNGK predsedniški kandidat manjšin

„Sam sem pripadnik manjšine, zato tako natančno poznam probleme. Zagotavljam Vam, da bi se kot predsednik še posebej zastaval za pravice narodnostnih skupnosti in za multikulturno sožitje.“ (Robert Jungk)

Plačan oglas Delovnega krožka manjšine Zelene alternative

Vranitzky potuje v Moskvo

DUNAJ (STA/APA) – Avstrijski zvezni kancler Franz Vranitzky danes potuje na dvodnevni obisk v Moskvo, kjer se bo v četrtek srečal z ruskim predsednikom Borisom Jelcinom in namestnikom vlade Genadijem Burbulisom. Z ruskimi partnerji se bo med drugim posvetoval glede gospodarskih projektov in programov pomoči. Vranitzkega bo spremljal tudi finančni minister Ferdinand Lacina.

V avstrijsko-ruskih pogovorih bodo razpravljali o gospodarskih projektih avstrijskih podjetij v Rusiji, pošiljkah hrane in zdravil pa tudi o pomoči Avstrije na področju izobraževanja.

Na političnem področju pa bo največ pozornosti namenjeno notranjemu razvoju Rusije ter Skupnosti neodvisnih držav (SND), v tem okviru pa položaju obrambnega sektorja, približevanju Rusije k Evropi in načrtom o prihodnosti Konference o varnosti in sodelovanju.

1942 – 1992: 50-letnica pregona koroških Slovencev

1. DEL

Protislovensko gibanje na Koroškem je tako staro kot koroško narodnostno vprašanje, toda prva polovica stoletja je bila za koroške Slovence najbolj usodna: položaj slovenske narodnostne skupnosti se je prvič skrajno zaostri po prvi svetovni vojni in plebiscitni odločitvi, manjšinska politika na Koroškem je prešla v roke prednji četi nemškega nacionalizma. Pritisk se je iz leta v leto stopnjeval in z „Anschlussom“ leta 1938 dosegel svoj višek. Nacionalistična strahovlada je začela z uredništvem raznarodovalnega programa, katerega cilj je bil uničenje slovenskega naroda kot etnične enote na Koroškem.

Hitler je hotel Slovence izbrisati iz Koroške, z uredništvem genocida pa so nacistične sile začele točno pred 50 leti, 14. in 15. aprila 1942. V zgodnjih jutranjih urah so oboroženi policisti nacistične strahovlade vdrli v mirne, po večini kmečke domove koroških Slovencev ter iz spanja vrženim in prestrašenim prebivalcem ukazali, da se morajo pripraviti na izselitev. Prva postaja trpljenja je bilo zbirno taborišče v Žrelcu, kjer se je že izkazalo, da gre za množičen izgon koroških Slovencev. Skoraj 200 slovenskih družin so odvedli v razna taborišča v rajhu, mnogi njihovi člani se niso več vrnili na svoj dom. Toda volja za preživetje je bila močnejša od vsakega nasilja: kmalu zatem je vzplamtel organiziran odpor proti zločinskemu režimu in preprečil nadaljnje, že načrtovano izseljevanje.

Slovenski vestnik namenja tem usodnim dogodkom pred 50 leti poseben prostor v svojih prihodnjih izdajah. Začenjamo z objavo prispevka zgodovinarjev in strokovnjakov, v katerem je prikazan razvoj, ozadje in potek največjega nasilja nad koroškimi Slovenci. Napisali so ga dr. Teodor Domej, dr. Avgustin Malle, dr. Janko Malle, dr. Marjan Sturm in Peter Wieser v knjižici „Pregnanstvo in upor“.

Zločini nacističnega nasilja spadajo med najbolj kruta dejanja, ki jih je zagrešil nemški fašizem nad slovensko narodno skupnostjo na Koroškem. Z množičnim izgonom slovenskega prebivalstva naj bi bilo enkrat za vselej rešeno „koroško vprašanje“. Po svoji zasnovi, izvedbi in cilju je pregnanstvo in fizično iztrebljanje koroških Slovencev med drugo svetovno vojno podobno uničevanju Židov in nacističnim metodam pri preganjanju Poljakov na Poznanjskem in v Šleziji.

Germanizacija se je v teku zadnjega stoletja pojavljala v raznih oblikah. Do začetka prve svetovne vojne še ne najdemo misli o fizičnem pregonu koroških Slovencev, pač pa že ob prelomnici stoletja naletimo na poskuse, da bi se z nakupom slovenskih pose-

stev za rajhovske Nemce postopoma spreminjala narodnostna podoba južne Koroške. Te namere so povezane z dejavnostjo organizacije Südmarch, ki je bila ustanovljena leta 1889. Že pred letom 1918 je začel v okviru nemškega narodnega sveta (Deutscher Volksrat) delovati poseben naseljitveni odbor, ki mu je še pred razpadom Avstro-Ogrske sledila pod okriljem te organizacije nova „posredovalnica za zemljišča“ z nalogo, „preprečevati prehajanje posesti padlih Korošcev v slovenske roke.“ Vnetega zagovornika germanizacijske politike pa je po razpadu Avstro-Ogrske Südmarch dobila v osrednji protislovenski, leta 1919 ustanovljeni organizaciji Kärntner Heimatdienst. Od leta 1921 naprej mu je načeloval A. Maier-Kaibitsch, ki je za časa obrambnih bojev leta 1919/1920 veljal za najbolj strupenega nasprotnika koroških Slovencev in bil vso dobo prve avstrijske republike predstavnik in zagovornik brezobzirnega zatiranja koroških Slovencev.

Uvod v nasilno preganjanje koroških Slovencev iz domače dežele se po plebiscitu prične potem, ko je moralo 61 slovenskih učiteljev iz socialnih razlogov zapustiti Koroško in se preseliti v Jugoslavijo; na Koro-

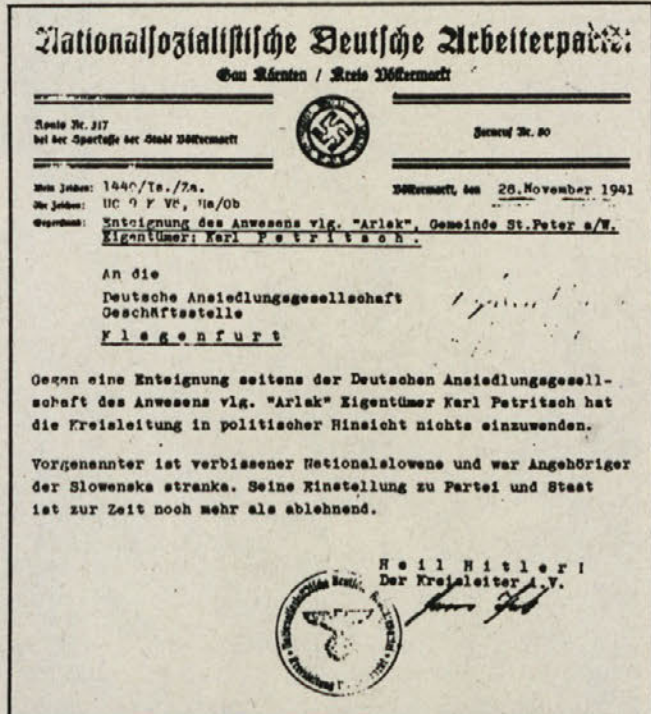
škem so ostali samo štirje, od teh pa je dobil službo na dvojezičnem ozemlju samo eden. S Koroškega je moralo oditi tudi več duhovnikov in delavcev.

Potem ko je večina slovenske inteligence zapustila Koroško, je KHD (od leta 1924 KHB) začel ugotavljati imovinsko stanje koroških Slovencev, da bi bil poučen tudi o gospodarski moči. Na podlagi zemljiških knjig in posestnih listin je želel ugotoviti gospodarsko stanje za vsako posamezno osebo in jo v katastru zaznamovati. V svojem delovanju se KHB ni omejeval le na politično propagando, posluževal se je še drugih bolj učinkovitih sredstev za ponemčevanje južne Koroške.

Konec dvajsetih let je začel v organizaciji KHB poslovati poseben oddelek, zemljiški posredovalni urad (Bodenvermittlungsstelle), ki je s pomočjo Schulvereine Südmarch in berlinskega VDA (Verein für das Deutschtum im Ausland) posredoval za Nemce iz rajha nakupe ali zakupe kmetijskih posestev na Koroškem.

Centrala za naseljevanje rajhovskih Nemcev na Koroško je bila v društvu Volksbund v Berlinu, pri katerem je imel vodilno vlogo Korošec dr. Hans Steinacher, posredovalec med Volksbundom iz Berlina in KHD-jem. Poleg Volksbunda pa je naseljevanje finacirala organizacija Schulverein-Südmarch, ki je delovala skoraj v vseh občinah senžermenske Avstrije in nabirala denarna sredstva v rajhu in v Avstriji za germanizacijo koroških Slovencev.

(Dalje prihodnjič)

Z nemško temeljitostjo so pripravljali pregon Slovencev. Mit deutscher Gründlichkeit wurde die Vertreibung der Slowenen vorbereitet.

HEUTE
IMDie Seite
für unsere deutschsprachigen Leser/innenSLOVENSKI
VESTNIK

2. Vinzenz Rizzi-Preis an Journalistin Maria Halmer

Der Zentralverband slowenischer Organisationen und der Slowenische Kulturverband vergaben den diesjährigen Vinzenz-Rizzi-Preis für „zukunftsweisende Initiativen auf dem Gebiet der interkulturellen Verständigung“ an die Journalistin Maria Halmer. Der Preis wurde vergangenen Montag im Rahmen eines Festaktes im Europahaus in Klagenfurt/Celovec feierlich übergeben. Festredner waren der Vorsitzende des Zentralverbandes Dr. Marjan Sturm, der Innsbrucker Politologe Univ.-Prof. Dr. Anton Pelinka (seiner Laudation verlas der 1. Rizzi-Preisträger Univ.-Prof. Dr. Peter Gstettner) und das Mitglied des Staatspräsidiums der Republik Slowenien Ciril Zlobec.

Vinzenz Rizzi, literarischer Vorkämpfer des Vormärz und Wegbereiter liberaler Ideen, setzte sich für die Gleichberechtigung aller Völker in den Habsburger Ländern ein. Sein Appell „Nicht unterdrückt, sondern erlernt soll die slowenische Sprache werden“, war ein Aufruf zur Schaffung einer Kultur des Zusammenlebens in Kärnten, gültig nicht nur für seine Zeit, sondern auch für die kommenden Jahrhunderte. Rizzis Grundphilosophie kommt im folgenden Zitat zum Ausdruck: „Wie der einzelne Mensch nur durch andere gebildet wird, so wird auch ein Volk nur durch Anregung eines anderen gebildet, was der eigentümlichen Bildung des Einzelnen, wie des Volkes nicht im Wege steht“.

Dr. Marjan Sturm betonte in seiner Festrede, daß die Preisträgerin Maria Halmer im sensiblen Bereich der Minderheitenproblematik und des Zusammenlebens der Volksgruppen immer eine klare Stellung bezogen habe und daher in Kärnten sehr schnell an die Tabugrenzen stieß. „Sie mußte erfahren, daß diese rigoros verteidigt werden, daß die Sprache oft machtlos ist gegen den inszenierten Kriegszustand in den Köpfen der Menschen. Ihre zutiefst humanistische Überzeugung ließ sie nicht verzweifeln, sondern gab ihr die Kraft, gegen diesen inszenierten Kriegszustand in den Köpfen der Menschen anzuschreiben“, betonte Sturm in seiner Rede.

Den Umstand, daß das Schicksal die gebürtige Wienerin jüdisch(Vater)-slowenischer(Mutter) Herkunft Mitte der 60-Jahre nach Kärnten verschlagen hatte, bezeichnete der Redner als „Glücksfall für die Kärntner

Slowenen, für Frauen und für viele Marginalisierten, Entrechteten und Unterdrückten, für die sie ihre Stimme erhob“.

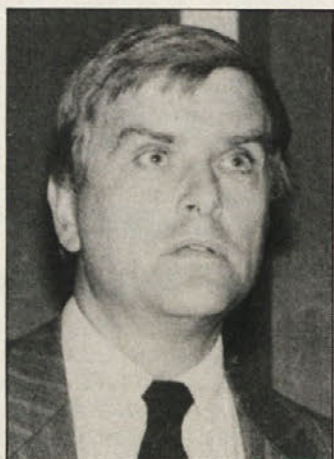
Maria Halmer hat als Chefredakteurin der „Kärntner Kirchenzeitung“ für eine neue Kultur des Zusammenlebens in Kärnten geworben und damit in der Tradition Vinzenz Rizzis auch die Verantwortung der Mehrheit für dieses Zusammenleben betont. „Nicht ohne dafür harter Kritik ausgesetzt zu sein, wenn wir uns z.B. an ihre feinfühligste Reportage über das Persman-Museum erinnern“, betonte Sturm, der bei Halmer ferner positiv anmerkte, daß sie auch gegenüber der slowenischen Minderheit kritisch auftrat, besonders wenn es galt, auf „un-solidarische und anti-emanzipatorische Verhaltensmuster aufmerksam zu machen oder linken Illusionen den machbaren, aber trotzdem emanzipatorischen Weg klarzumachen“.

„Mit der Verleihung des Vinzenz Rizzi-Preises wollen der Zentralverband slowenischer Organisationen in Kärnten und der Slowenische Kulturverband Maria Halmer für ihre kritischen, aufmunternden, nachdenklich machenden und erfrischenden Stellungnahmen durch mehr als 20 Jahre hindurch danken. Wir wollen damit aber auch dokumentieren, daß wir uns zur gemeinsamen Verantwortung von Minderheit und Mehrheit für das Zusammenleben bekennen. Eine Minderheit wäre schlecht beraten, wenn sie den Weg der Abkapselung beschreiten würde. Menschen, wie Maria Halmer sind der Beweis dafür, daß das Rizzi'sche Wort, wonach der einzelne Mensch nur durch den anderen gebildet wird, stimmt“.

„Wir haben durch die Zusammenarbeit mit Maria Halmer, Peter Gstettner, Robert Saxer und vielen anderen gelernt, Minderheitenfragen nicht aus der Froschperspektive, sondern aus der Perspektive der gemeinsamen Gestaltung zu sehen. Mehrsprachigkeit für Minderheit und Mehrheit unter besonderer Betonung der Nachbarsprachen, Überwindung des nationalstaatlichen Denkens, ein aufgeklärtes Verhältnis zur Geschichte, überregionale Zusammenarbeit, das sind die Herausforderungen unserer Zeit. Diese Herausforderungen werden wir nur mit neuen, modernen Ideen bewältigen können“, schloß Dr. Sturm.

I.L.

Kärnten ist anders. Im übrigen Österreich mag ein Bekenntnis zum Deutschtum als Bekenntnis zum äußersten rechten Rand des politischen Spektrums gelten – in Kärnten ist man damit im Zentrum des politischen Geschehens und in bester Gesellschaft. Im übrigen Österreich mögen Wahlordnungen an ihrer Fähigkeit gemessen werden, Minderheiten zu fördern – in Kärnten ist der Ausschluss der Slowenen aus dem Landtag offizielle Politik. Im übrigen Öster-

Uni. Prof. Dr. Anton Pelinka

„Kärnten ist anders“

Univ. prof. Dr. Anton Pelinka anlässlich der Rizzi-Preisverleihung an Maria Halmer

reich fühlen sich politiker von SPÖ und ÖVP nicht gerade wohl, wenn sie in Verbindung mit prominenten Nationalsozialisten stehen – in Kärnten wetteifern Sozialdemokraten und ÖVP-Repräsentanten miteinander, wer bei den Feierlichkeiten zum Gedenken an den prominenten nationalsozialistischen Hetzer Hans Steinacher den Ehrenschutz übernehmen darf.

Doch Kärnten ist auch anders als anders. Und für dieses doppelte Anderssein steht Maria Halmer. Sie ist Katholikin und dennoch nicht von der Qualität der die Abwehrkämpfer segnenden und verherrlichenden Kirche. Sie ist Journalistin und hat dennoch nicht mit Ingomar Pust, fast nichts mit den Stritzls und Finks gemein. Sie ist keine Slowenin – und dennoch eine Vorkämpferin der Rechte der slowenischen Volksgruppe.

Maria Halmer scheut keine Konflikte. Das hat der Bischof der Diözese Gurk-Klagenfurt zu spüren bekommen. Denn die Kirche ist natürlich für Mitbestimmung im Sinne der Katholischen Soziallehre – abstrakt; oder weit weg, am besten irgendwo in Südamerika. Von dieser Kirche hat Maria Halmer konkret Autonomie und Mitbestimmung. Sie ist aufrecht gegangen.

Aber Maria Halmer ist nicht in den Ruhestand getreten. Sie kämpft weiterhin – als Katholikin und Journalistin, als Kärntnerin und Österreicherin, als Frau und Demokratin. Sie zeigt, daß man auch Kärntnerin sein und dennoch den Holocaust am jüdischen Volk für das entscheidende Ereignis dieses Jahrhunderts halten kann – und nicht die Verteidigung der Karawankengrenze. Deshalb engagiert sich Maria Halmer auch für AMCHA – für jene Organisation, die die Spät- und Sekundärfolgen des Holocausts untersucht und zu mildern hilft.

Maria Halmer ist, in einer bestimmten Hinsicht, poli-

tisch „links“. Sie ist „links“, weil sie quer denkt, quer handelt. Sie ist links, weil sie sich für die Schwachen einsetzt, weil sie die Unterdrückten beim Namen nennt, weil sie an die Opfer erinnert und nicht über die Täter schweigt. Doch auch der traditionellen, organisierten Linken ist Maria Halmer sicherlich unbequem – selbstverständlich der Kärntner Sozialdemokratie, falls diese der Linken zuzurechnen ist. Maria Halmer ist aber auch unbequem einer Linken, die Jahrzehnte hindurch das besondere, das einmalige des nationalsozialistischen Antisemitismus nicht sehen wollte; die den Nationalsozialismus in einem Einheitsbrei des Faschismus relativiert hat. Maria Halmer spricht aus – indem sie die Realität aufzeigt, die in den Vernichtungslagern des Nationalsozialismus die vorherrschende war; die Realität, daß Juden, nur weil sie Juden waren, zu den bevorzugten Opfern der nationalsozialistischen Vernichtungsmaschine wurden.

Maria Halmer ist Antifaschistin – und dennoch nicht Teil der allgemeinen, in ihrer Undifferenziertheit letztlich unverbindlichen Antifaschismus-Rhetorik eines Teils der Linken. Und das ist ein Grund mehr dafür, daß Maria Halmer unbequem ist.

Was ist Maria Halmer zu wünschen? Zu wünschen ist ihr, daß das andere Kärnten ein Stück nochmals anders wird; daß in wahrscheinlich, leider sehr ferner Zukunft nicht Krimhild Trattinig, sondern eben Maria Halmer als eine typische Kärntnerin gelten kann; zu wünschen ist ihr, daß sie – nunmehr ausgezeichnet von einer Minderheit – in diesem Lande mehrheitsfähig wird. Zu wünschen ist ihr also, daß sie, die sich geweigert hat, sich der herrschenden Befindlichkeit Kärntens anzupassen, weiterhin und noch mehr als bisher moralische Instanz in Kärnten wirksam wird.

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Slovenska prosvetna zveza sta letošnjo drugo Rizzijevu nagrado podelili gospe Marii Halmer, bivši glavni urednici katoliškega tednika „Kärntner Kirchenzeitung“, predvsem pa prizadevni in neustrašni zagovornici nove kulture sožitja v deželi.

Podelitev letošnje Rizzijeve nagrade – prvo so lansko leto prejeli univ. prof. dr. Peter Gsetzner, dr. Robert Saxer in Helmut Scharf – je bila v ponedeljek zvečer v Evropski hiši v Celovcu, slavnostni govorniki pa so bili pred-

sednik ZSO dr. Marjan Sturm, univ. prof. dr. Anton Pelinka (govor je zaradi zadržanosti priznanega avstrijskega politologa prebral dr. Peter Gsetzner) ter član predsedstva republike Slovenije akademik Ciril Zlobec. Med številnimi častnimi gosti so bili še posebej pozdravljeni deželna poslanka mag. Melitta Trunk kot zastopnica namestnika deželnega glavarja dr. Petra Ambrozyja, deželni poslanec mag. Peter Kaiser, predstavnik nemško-slovenskega koordinacijskega odbora krške škofije dv. sv. dr. Valentin Inzko ter minister za Slovence po svetu dr. Janez Dular.

2. Rizzijeva nagrada novinarki Marii Halmer

„Bila je solidarna tudi tedaj, ko je vedela, da bo imela težave!“

Predsednik ZSO dr. Marjan Sturm je v svojem počastitvenem govoru najprej orisal nagrajenkino težavno „koroško pot“ in dejal, da je kar kmalu po njeni preselitvi na Koroško morala občutiti meje deželnih tabu-tem, naj si bo, ko je v 70-ih in 80-ih letih podpisovala solidarnostne izjave za slovensko manj-

Piše Ivan Lukan

šino, sodelovala v solidarnostnem in kasneje šolskem komiteju, ali ko je v glasilu katoliške cerkve aktualizirala vprašanja, ki po mnenju predstojnih niso spadala tja. (Preberite Halmerjino biografijo na 5. strani).

„Marija Halmer se nikoli ni skrivala, stališča je zavzela tudi tedaj, ko je vedela, da bo zaradi tega imela težave. Tako je bilo v manjšinskem

vprašanju, v ženskem vprašanju in še bi lahko našteval. Hodila je ravno pot, brez ovinkarjenja in taktiziranja. Zato je bila trn v peti ne samo nemško-nacionalnim silam, ki so se dolgo prizadevale, da bi jo odstavile z mesta glavne urednice Kärntner Kirchenzeitung, je poudaril Sturm. Dodal je, da sta ZSO in SPZ nagrado Vinzenza Rizzija podelili prav Marii Halmer, ker se ji kratkomalo hočeta zahvaliti za njen angažma, za njeno pomoč, za njene tolažilne in hkrati bodrilne besede skozi več kot 20 let. Rizzijevu nagrado pa ji podeljuna tudi za njen angažma za novo kulturo sožitja v deželi, ki ga ne pojmuje samo kot solidarnost s šibkejšimi, temveč v njem vidi tudi svoj delež, svojo odgovornost za demokratično vzdušje na Koroškem. „V tem smislu se uvršča v tradicijo Vinzenza Rizzija, ki je v prvi polovici 19. stoletja razvil vizijo soži-

tja, ki ima svojo veljavnost še danes,“ je dejal predsednik ZSO.

Slavnostna podelitev 2. Rizzijeve nagrade se je iztekla z nagrajenkino zahvalo za visoko priznanje. Ob tem je sicer menila, da je bilo napak, da se politiki novih cerkvenih oblasti po smrti ddr. Köstnerja ni še nadalje upirala, marveč – čeprav pokončno – odšla, hkrati pa poudarila, da v najnovejši razpravi o aktivni multikulturalnosti kot modelu novega sožitja na Koroškem vidi uresničljivo alternativo k nacionalizmu, ki še nikoli ni prinesel kaj dobrega. „Čas je, da se resno in takoj posvetimo nalogi, ki naj bi bistveno zblížala naroda na Koroškem in preko nje“, je zaključila nagrajenka Maria Halmer.

V glasbenem delu sta na slovesnosti zaigrala učenka Glasbene šole na Koroškem Janja Kassl ter študent glasbe Kristijan Filipič.

Slavnostne podelitve so se udeležili številni častni gosti iz vse Koroške in Slovenije.

slika: Walter Fritz

Novinarka Maria Halmer je prejela 2. Rizzijevo nagrado.

Maria Halmer

Rojena leta 1934 na Dunaju; oče je bil Žid (nacisti so ga umorili). Mati je bila iz koroške slovenske družine, toda o tem z Marijo ni nikoli govorila. To ni bila tema v družini.

Otroštvo in mladost je preživela na Koroškem. Pravi, da je kot edini otrok v družini vedno želela kontakt z večjimi skupinami. Te je našla deloma v katoliški mladini in deloma v gledališki in folklorni skupini, ki se je vsako leto poleti zbirala ob Zablatniškem jezeru. Kot mlado dekle se je v teh skupinah počutila zelo dobro, gotovo so bile pomembne za njen socialni razvoj. Toda danes (z nekoliko več znanjem in z izkušnjami) ji je jasno, da se je tedaj gibala v okolju nemškonskega Heimdienstsa.

Toda sprva se s takimi mislimi sploh ni ukvarjala. Odšla je na Dunaj, delala v ministrstvu za trgovino in promet, nato se je poročila in rodila dvojčka. Življenje je za dalj časa določala družina in zakon. Pravi, da je to bilo tipično žensko življenje vsaj za njeno generacijo.

Družinski razlogi so bili odločilni, da se je družina sredi 60. let zopet preselila na Koroško. Kmalu je začela delati v tedanjem dnevniku „Volkszeitung“ in je postala vedno bolj senziibilna za t. im. koroško problematiko (slovenstvo, nemški nacionalizem idr.) Žurnalistični kolega pri dnevniku dr. Anton Leiler ji je mnogo pomagal, da je začela gledati na Koroško z drugimi očmi, za kar mu je še danes zelo hvaležen. Ko jo je tedanj glavni urednik dnevnika imenoval kriptokomunistko, ker je sodelovala v začetku sedemdesetih let v solidarnostnem komiteju za pravice koroških Slo-

vencev, se je ta pečat oprijel tudi v javnosti.

Kljub temu jo je škof Josef Köstner leta 1981 prosil, da prevzame glavno uredništvo „Kärntner Kirchenzeitung“ (uradni cerkveni, škofijski tednik). Köstner je poznal mnenje Halmerjeve do slovenskega vprašanja in je to tudi spoštoval. Toda sodelovanje z njim je bilo kratkotrajno, leta 1982 je postal škof krške (koroške) škofije Egon Kappelari. Kappelari kot zastopnik lastnika tega cerkvenega lista je Halmerjevi in njenim sodelavcem delal težave – ni imela več možnosti, da bi samostojno določala „vsebinsko in linijo“ cerkvenega lista. Največ težav pa je nastalo, če je Halmerjeva s svojimi komentarji spodbujala k solidarnosti s koroškimi Slovenci. Najhuje ji je predlo, ko je pozdravila ustanovitev „Peršmanovega muzeja“ kot edinega anti-fašističnega muzeja na Koroškem.

Intenzivno se je angažirala v drugi polovici 80. let v razpravi o dvojezičnem šolstvu (ločevanje po narodnostnih kriterijih ali skupna šola za obe narodnosti na Koroškem); bila je članica komiteja za obrambo dvojezičnega šolstva.

Vse to je konec koncev privedlo do tega, da se je po sedmih letih ločila od uredništva „Kärntner Kirchenzeitung“. Še prej je uspela v sodni obravnavi proti „Kärntner Landsmannschaft“ (organizacija v okviru Kärntner Heimdienstsa) Ta je dalj časa hujskala proti Halmerjevi in v svojih publikacijah zahtevala odstop z mesta glavne urednice „Kirchenzeitung“.

Ko se je po sedmih letih ločila od „Kirchenzeitung“ je spet odšla na Dunaj, kjer sedaj živi v pokoju. Od leta 1991 je urednica dvojezičnega tednika na Koroškem Tango.

Akademik Ciril Zlobec ob Rizzijevi nagradi Marii Halmer

„Utrjevanje sožitja nikoli ni dokočno – nikoli dokončano!“

Rizzijeva nagrada je zelo mlada, letos jo podeljete šele drugič, zato vam je najbrž še živo v spominu, kaj in kako je o možu, po katerem se nagrada imenuje, govoril lani, ob prvi podelitvi, moj kolega in prijatelj dr. Matjaž Kmecl. Lahko bi rekel in s tem opravil: Strinjam se z njim. Vendar bi bila to cinična poteza. In, navsezadnje: nagrada je tako specifična, da je ob vsakokratni podelitvi mogoče kaj reči, da je celo treba kaj reči, kajti naš čas se v enem letu desetkrat obrne na glavo, spremeni se do nerazpoznavnosti, nekateri medčloveški odnosi, pa tudi mednarodni, medkulturni in medjezikovni kljubujejo vsem spremembam časa navkljub, kot da so ena redkih stalnic sodobne civilizacije. V mislih imam seveda negativni vidik teh odnosov in razmer. Če tako ne bi bilo, bi takšna nagrada postala skoraj odveč, vsekakor bi bil njen smisel v temelju spremenjen.

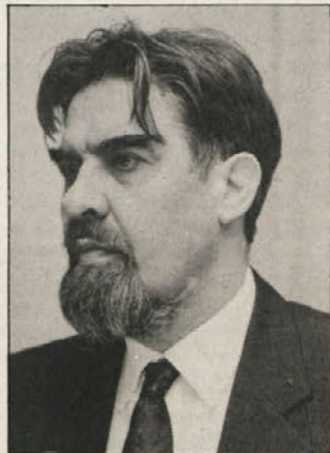
In tako lahko rečemo, da je g. Maria Halmer, če že ne izjema, pa vsaj vse pozornosti vredna redkost v tem prostoru, kjer že dolgo skupaj živita dva naroda, pa vendar ne povsod, ne zmerom in ne na vseh ravneh v idelanem sožitju. Na kratko in preprosto povedano: g. Maria Halmer, predstavnica večinskega naroda, se je s svojo moralno držo, intelektualnim delovanjem in osebnim zgledom zavzela za ves tisti splet zapletenih vprašanj in odnosov, ki jih navadno razumemo pod pojmom manjšinska problematika. S tem, da je delovala in da še zmerom deluje tako, kot deluje, potrjuje vse bolj uveljavljajočo se tezo, da je v demokratični družbi manjšinska problematika v enaki meri tudi skrb in odgovornost večinskega naroda. Odveč je vsakršna akademska debata o tem, ali je kaka družba res tako idealno demokratična, da v njej manjšina tako ali drugače ni ogrožena, da se ne nahaja v stiski, ob predpostavki seveda, da se zaveda svoje etnične identitete in da njeno ohranjanje razume in občuti kot eno temeljnih človekovih pravic in svoboščin.

To je, če mi je dovoljeno o tem soditi, tudi realna manjšinska problematika tu na Koroškem: na eni strani prevladujoče mnenje večinskega naroda, da je v demokraciji, kakršna v Avstriji nedvomno obstaja, manjšinsko vprašanje, kon-

kretno: slovensko manjšinsko vprašanje zmerom in povsod ustrezno rešeno že zaradi ustreznih zakonov in ustave. Odkod torej, bi se morali vprašati, tolikšno prizadevanje manjšinske populacije, da bi si izbojevala odnose in razmere, ki bi ji omogočili nacionalno preživetje?

Iz lastnih izkušenj lahko rečem, da na manjšinsko problematiko ni mogoče gledati kot na splošno in splošnoveljavno kategorijo, povsod enako, povsod enako uporabno. Nasprotno: usoda sleherne manjšine je enkratna, individualna, zato je treba upoštevati vso njeno specifičnost. Gospa Marija Halmer, današnja Rizzijeva nagrajenka, je razumela in razume prav to individualnost položaja koroških Slovencev, razume njihove težave in njihovo prizadevanje za jezikovne, šolsko izobraževalne, komunikacijske in druge pravice kot del temeljnih človekovih pravic in svoboščin. Zato se je zanje tako odkrito zavzemala in bila pri tem, če že ne, kot rečeno, izjemna, pa zagotovo redkost, ki jo je mogoče povezati z imenom Vincenza Rizzija, humanista iz srede prejšnjega stoletja, ki je s svojimi nazori in praktičnimi delovanjem prehitel čas: marsikaj, kar je bilo pri njem videti kot gola plemenitost, morda celo kot idealizem, je danes del sodobne filozofije in politične slike, pomembna prvina moderne civilizacije, še posebej pa današnje integrirajoče se Evrope.

Govorim iz osebne politične izkušnje: tudi Slovenija bi se teže dokopala do neodvisnosti in mednarodnega priznanja, pri katerem je imela prav Avstrija pomembno vlogo, če se ne bi na osnovi Helsinške listine uveljavila vsaj v evropskem prostoru resnično nova politika do manjšin, kajti pokazalo se je, da ni demokracije, če v svoj krog svobode ne zajame tudi manjšinske populacije. Od tu, od demokratičnega reševanja manjšinske problematike do priznanja majhnim narodom pravice do lastne države, je bil samo logičen korak, ki ga ni bilo, prav v imenu demokracije, več mogoče preprečiti. V svetovni politiki, prav na evropskih tleh, je prišlo do določene inverzije: ne najprej integracija, ki naj bi že sama po sebi prinesla enakost, ampak najprej osamosvojitve vseh delov celote, tudi najmanjših, in šele potem

Akademik Ciril Zlobec, član predsedstva Republike Slovenije.

postopna, zavestna in svobodna integracija.

In vendar stvari ne gredo zmerom svojo optimalno pot. Tudi današnja evropska demokracija ni idealna in tudi jutrišnja ne bo. Zmerom so bile in bodo retrogradne tendence, tudi nerazumljiva vračanja v najtemnejše razmere preteklosti. Tragičen primer tega so vojni konflikti na Hrvaškem, nevarne napetosti in že tudi prvi spopadi v BiH z vsemi krutostmi in nesmisli, ki jih tudi mi, ki smo lansko poletje šli skozi prav tako nesmiselno, na srečo le desetdnevno vojno, ne moremo razumeti. Zato ne samo da sočustvujemo s številnimi žrtvami na eni in drugi strani in se zgražamo nad razdejanji, ampak nas je vsaj mene – tudi sram, saj smo dolgo živeli skupaj in zdelo se je celo, da v zglednem sožitju. Določen nauk pa lahko potegnemo iz tega jugoslovanskega primera: ko sovraštvo doseže svoje najgloblje dno, je možno vse najstrašnejše, in sovraštvo, vseh vrst sovraštva, med posamezniki, skupinami, etnijami, narodi in državami, rasami in verami, je žal zelo lahko doseči.

In prav sovraštvo je iskra, ki nevarno skače v obeh smereh tudi v prepletu vsakdanjega življenja med dvema narodoma, med dvema etnijama na istem prostoru. Tam, kjer je sožitje naravna potreba in politična modrost, je tudi latentna nevarnost razkola nenehno navzoča.

In če se vrnem – in s tem končam – spet k naši današnji nagrajenki, h gospe Mariji Halmer, bi dejal: sejanje zla je lahko tudi delo površnih in neodgovornih ljudi, pogosto opravljeno mimogrede in celo ponevedoma, utrjevanje sožitja, ki ni nikoli dokončano in dokočno, pa terja dolgotrajen, prizadeven in zavesten angažman modrih, vztrajnih, plemenitih ljudi. Zato jih spoznavamo po njihovem delu in imenu, in prav je, da jih še posebej identificiramo tudi z javnim priznanjem. Zato – dovolite mi – tudi moje osebne čestitke Rizzijevi nagrajenki gospe Marii Halmer.

Datum	Kraj	PRIREDITVE	Prireditelj
Sreda, 1. 4. 19.30	v Domu v Tinjah	Cerkev v vzhodnih državah – dia-predavanje (nem.), referent: Johann Güter, Dunaj	Dom v Tinjah
Sreda, 1. 4. 20.00	v kongresni hiši v Beljaku	Gostovanje Kozakov z Volge	Kongresna hiša Beljak
Četrtek, 2. 4. 19.30	v mestni hiši v Borovljah	Koncert zamejskih glasbenih šol – sodelujejo GS Jesenice, Koroška, Kranj, Radovljica, Škofja Loka, Tržič, Žabnice/Kanalska dolina ter Deželna glasbena šola, oddelek za narodno glasbo	Društvo SPD Borovlje
Četrtek, 2. 4. 19.30	v Modestovem domu v Celovcu	Koncert za violino in klavir – nastopata: Nataša in Tatjana Lipovšek iz Londona	KKZ, GS na Koroškem SSK, Slovenian Newslitter
Četrtek, 2. 4. 20.00	pri Šoštarju v Globasnici	„Skupni slovenski kulturni prostor – dejstvo ali prazna faza“ – podliska diskusija; sodelujejo: dr. Andrej Capuder, dr. Janko Zerzer, dr. Pavle Zablantnik, predsedniki kulturnih društev	SKD Globasnica
Petek, 3. 4. 20.00	v KSŠŠ na Dunaju	Diskusijski večer o novem slovenskem časopisu	KSŠŠ/Dunaj
Petek, 3. 4. 20.00	v posojilnici na Ločilu	Dia-predavanje „Potovanje po Aziji“, predavatelj: Jurij Buch	SPD Dobrač na Brnci
Petek, 3. 4. 14.00	v Domu v Tinjah	Slikanje na steklo – dvodnevni tečaj za začetnike in napredujoče	Dom v Tinjah
Sobota, 4. 4. 16.00	v kulturnem domu na Radišah	Svetlana Makarovič pripoveduje, poje in igra „Medene pravljice“	SPD Radiše in KKZ
Sobota, 4. 4. 9.00	v gostilni Kaiser na Bistrici	„Kako gradimo poceni hleve za prosto rejo goveda?“ – seminar za kmete; referent: dr. Günther Egger (Štajerska)	KIS
Sobota, 4. 4. 20.00	pri Kovaču na Obirskem	Komedija „Mož moje žene“ – gostuje Gledališče ob Dravi	SPD Valentin Polanšek
Sobota, 4. 4. 20.00	v kongresni hiši v Beljaku	Gostovanje Akademskega baleta Spineja iz Benetk	Kongresna hiša Beljak
Sobota, 4. 4. 10.00	v Domu v Tinjah	Intenzivni tečaj masaže (2. del.); vodi: mag. dr. Christian Kobau, Beljak	Dom v Tinjah
Sobota, 4. 4. 19.30	v farni dvorani v Šmihelu	Večerni šansonci Svetlane Makarovič	KKZ in SPD Šmihel
Nedelja, 5. 4. 14.30	v farni dvorani v Šmihelu	Svetlana Makarovič pripoveduje, poje in igra „Medene pravljice“	KKZ in SPD Šmihel
Nedelja, 5. 4. 14.30	pri Šoštarju v Globasnici	Družinsko petje – nastopajo družine iz bližnje okolice	KPD Globasnica
Nedelja, 5. 4. 20.00	pri Florjanu v Vogrčah	F.X. Kroetz: Marija Magdalena gostuje: gledališka skupina SPD Radiše	SPD Edinost Pliberk
Nedelja, 5. 4. 14.30	v ljudski šoli v Kotmarji vasi	Vigredni koncert – nastopajo: Mešani pevski zbor, otroški zbor in mladinska skupina SPD „Gorjanci“, instrumentalna skupina in otroški zbor LŠ Kotmara vas, Dunajski fantje	SPD Gorjanci
Ponedeljek, 6. 4. 19.00	v KSŠŠ na Dunaju	Občni zbor KSŠŠ/Dunaj	KSŠŠ/Dunaj
Torek, 7. 4. 19.30	v veliki dvorani delavske zbornice v Celovcu	Ob 50-letnici smrti Roberta Musila: „Il compimento dell' amore“ (Popolnost ljubezni) – uprizoritev Musilove novele, režija: Giulano Vasilico	Društvo Robert Musil
Torek, 7. 4. 20.30	v Volkskino v Celovcu	Reinhard Lettan bere iz svojih doslej neobjavljenih del; nato otvoritev filmskih dnevov.	UNIKUM

RAZSTAVE

CELOVEC

- Deželna galerija – Bernstein – zlato pradobe (od 6. 4.) – kipar Otto Eder (2. 4. – 3. 5.)
- Galerija Carinthia – „Pregledi“, dela na papirju (do 15. 4.)
- Dom umetnikov, avstrijska galerija: oljate slike Karla Bauerja (3. 4. – 25. 3.)
- velika galerija – Nova dela De Pauli-Bärentaler (3. – 29. 4.);
- mala galerija – Heidulf Gerngross: arhitektonski prostor (do 15. 4.)
- Mohorjeva – Miran Mirtič, slike

TINJE

- Galerija Tinje – Oskar Rotovnik – OKI, oljate slike (do 29. 4.)

BEGUNJE

- Galerija Avsenik – razstava akademskega slikarja Jaka Torkarja (od 3. 4. – 31. 4.)

SVEČE

- Stara šola – razstava velikonočnih prtov (vsak dan med 15. in 19. uro, ob nedeljah ves dan).

Šentjakob: Križev pot človeštva Valentina Omana

V farni cerkvi v Šentjakobu v Rožu je bila preteklo nedeljo slavnostna promocija Križevega pota človeštva akademskega slikarja Valentina Omana. Ob prisotnosti velikega števila občanov ter umetnikov in častnih gostov iz vse Koroške je bilo najnovejšo umetniško delo predstavljeno v okviru meditacije. Promocijo je oblikovala farna mladina z uprizoritvijo in glasbo (dela iz 16. stoletja in moderne), režijo pa je opravil Marjan Sticker.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30 do 34, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Glavni urednik/Chefredakteur: Ivan P. Lukan

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Oglaš/Anzeigen: Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30 do 34 in 40, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Zastopstvo za Slovenijo in Jugoslavijo: ADIT-DZS, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, Slovenija, telefon 061/329761, telefaks 061/311123.

JEZIKOVNE POČITNICE

ponudba za otroke od 10. do 16. leta

Novo mesto od 19. 7. do 9. 8. 1992

„Jezikovne počitnice“, ki-stanejo za tri tedensko bivanje v Novem mestu – 3.800 šil. (in potni stroški), nudijo:

- * tri ure pouka dnevno (razen v soboto in nedeljo);
- * skrbno izdelan učni program, prirojen potrebam otrok;
- * polno integracijo v vestno izbrano družino z otroki v isti starosti;
- * ves čas tečaja oskrbo in pomoč našega spremljevalca;
- * spoznavanje dežele in ljudi na kratkih izletih;
- * možnosti za šport in razvedrilo, srečanje z mladimi

Če se zanimате za „Jezikovne počitnice“, se obrnite na Krščansko kulturno zvezo in zahtevajte podrobnejše informacije.

Naš naslov: 10.-Oktober-Str.25,9020Celovec,telefon:0463/516243

1. Sejem kruha v Kranju

Na osrednjem kranjskem trgu bo 4. in 5. aprila prireditev na prostem, ki so jo poimenovali Sejem kruha. To je prva taka prireditev v Kranju. Na sejmu bodo sodelovali obrtniki, peki, mlinarji, slaščičarji in drugi. Predstavili bodo trenutno ponudbo kruha, moke in slaščic ter tovrstno tradicijo pri Slovencih. Razstavljene izdelke bodo tudi prodajali.

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10–19.00

Sreda, 1. 4. Glasbena sredo
Večerna 21.05–22.00 Ubald Vrabec – skladatelj, zborovodja in javni delavec (Mag. A. Feinig)

Četrtek, 2. 4. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 3. 4. Andersenov dan

Sobota, 4. 4. „Od pesmi do pesmi – od srca do srca“

Nedelja, 5. 4. 6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (žpk. Tomaž Holmar)
18.10–18.30 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 6. 4. Podelitev Rizzijeve nagrade

Torek 7. 4. Partnerski magazin

Naročite in širite Slovenski vestnik Vaš list s formatom!

9020 Celovec, Tarviser Straže 16 0463/514300

Zadruga na Brnci zaključila z uspehi

Preteklo soboto, 21. marca, sta upravni in nadzorni odbor Kmečke gospodarske zadruge Brnca opravila občni zbor. Poleg številnih članov je predsednik upravnega odbora Franc Gallob še posebej pozdravil predsednika upravnega odbora Zveze slovenskih zadrug Mihija Antoniča, vodjo zvezinega blagovnega oddelka Konrada Blajsa in revizorja Hanzija Dragaschniga.

Predsednik je nato podal izčrpno poročilo o poslovanju zadruge na Brnci in na Ziljski Bistrici v zadnjih treh letih. Leto 1989 je zadruga zaključila z malenkostno izgubo, leto 1990 pa z izrednim dobičkom. Ta uspeh se v letu 1991 ni mogel ponoviti v enaki meri. Ker so v letu 1991 ob zadruzi gradili novo kanalizacijo in v tem sklopu preuredili tudi cesto skozi Brnco, je promet nazadoval. Večkrat se je dogodilo, da je bilo mogoče do zadruge priti le po večjih ovirah. Kljub temu pa je zadruga tudi leto 1991 zaključila z dobičkom. Omeniti pa je treba, da je bila tudi brnška zadruga deležna zvezine podpore po konceptu sanacije zadrug. Zadruga se sicer vedno spet nahaja nekje na meji med pozitivnim in negativnim zaključevanjem, kljub temu pa bi tudi brez zvezine pomoči leto 1990 zaključila pozitivno.

Da se zadruga prej ali slej ne bi znašla v prostorskih težavah, je že kot l. 1988 tudi v letu 1991 dokupila zemljišče. Ker dostavljanje blaga ni več ustrezalo dnevnim potrebam, pa je v preteklem letu nabavila nov tovornjak z dvigalom.

Nameščence zadruge je zelo pohvalil predsednik nadzornega odbora dipl. inž. Hanzij Mikl. Le-ti so namreč sami preuredili prostore v zadruzi in na ta način omogočili njihovo bolj racionalno izrabo in več prodajnega prostora za več vrst blaga.

Revizor ZSZ Hanzij Dragaschnig je zbranim prebral tudi revizijski poročilo in nova posodobljena pravila. Tudi brnška zadruga se bo odslej imenovala kot se zadruge v Šentjakobu, Škofičah, Kotmari vasi in Železni Kapli – „Zadruga-market“.

Pri volitvah upravnega odbora ni bilo sprememb. Predsednik je ostal Franc Gallob, podpredsednik Valentin Kargl, v odboru so še Pepi Oschgan, Hanzij Uršchitz iz Malošč, Franc Wucherer, Jože Schnabl in Hanzij Millonig-Koren iz Zahomca.

V nadzorni odbor so bili izvoljeni kot predsednik dipl. inž. Hanzij Mikl, kot podpredsednik mag. Urban Popotnig ter odborniki Gregor Robić, Jože Mikl in na novo Joži Wutti.

Ob zaključku občnega zbora je predsednik ZSZ Mihi Antonič izrekel zahvalo vsem nameščencem in odbornikom in tudi za naprej ponudil vso podporo ZSZ. Predvsem pa je pozval odbornike, da je treba čimprej podvzeti vse ukrepe za poživitev združnega marketa na Ziljski Bistrici. V isti rog je zabil tudi vodja blagovnega oddelka Konrad Blajs, ko je menil, da zadruga na Zilji z obstoječim sortimentom blaga nima bodočnosti. Prostore bo treba na novo adaptirati in razširiti ponudbo.

Mag. Urban Popotnig je potrebo po razširitvi marketa potrdil. **job**

Občni zbor Društva prijateljev CZ

Tretjega rednega občnega zbora Društva prijateljev Celovškega zvona, v soboto, 28. marca 1992, v Modestovem domu v Celovcu se je udeležil tudi urednik in sedanjí slovenski minister za kulturo dr. Andrej Capuder. O Celovškem zvonu je dejal, da je obdržal čut za pekoče teme.

Za predsednika Društva prijateljev CZ je bil ponovno potrjen Janko Merkač, za podpredsednici sta bili izvoljeni dr. Marija Spieler in mag. Sonja Kramer, za tajnika Vincenc Gotthard in za blagajnika Bernhard Strauss. Prvenstvena naloga novega odbora bo na Koroškem pridobiti nove naročnike.

Dve prvi nagradi našim glasbenikom

Na koroškem deželnem tekmovanju, ki je potekalo 27. in 28. marca v deželnem konzervatoriju v Celovcu, je sodelovalo skoraj 200 mladih glasbenikov iz vseh koroških glasbenih šol, med njimi tudi 16 iz slovenske. Tekmovali so na vseh klasičnih instrumentih in tudi na ljudskih, kot so citre in oprekelj. Večina je bila solistov, tekmovalo je pa tudi nekaj ansamblov.

Naši učenci so igrali zelo dobro in vsi prejeli nagrade. V žirijah ni bilo nobenega predstavnika slovenske glasbene šole, ki bi lahko kakorkoli vplival na ocene. Čeprav nisem utegnil poslušati vseh nastopov naših učencev, menim, da je bila žirija objektivna. Najbolje sta se od naših odrezala še ne 12-letna saksofonistka Angelika Polesnig iz Vogrč in Samo Wakounig iz

Šentprimoža (oba učenca Julijana Burdzija), ki sta prejela I. nagradi. Angelika je bila ocenjena celo z 11,4 točke in ji je torej do najvišje ocene, t.j. 12 točk, manjkalo samo 0,6 točke.

Druge nagrade so prejeli (vrstni red po številu doseženih točk): Marko Kassl, Albert Korenjak in Marija Olip, vsi harmonika iz razr. Majde Gallob, Smilja Pörtsch in Marjan Krištof, oba violina iz razr. prof. Nikole Krstiča, Regina Nachbar, citre iz razr. Cite Galič, Nadja Merkač, klj. flavta in razr. prof. Lovra Sodje, Katja Gasser, klavir iz razr. Rajke Puškaš – Pejić in Mirko Nachbar, klarinet iz razr. Avgusta Pogorevčnika.

Tretje nagrade so prejeli: Sodja Vidica, prečna flavta iz razr. prof. Jasmine Pogačnik, Barbara Boštjančič, klavir iz razr. Rajke Puškaš – Pejić, Andreja Ogris, citre iz razr. Cite Galič, Kristijan Novljan, klavir iz razr. prof. Janje Zupančič in Claudia Ogris, klj. flavta iz razr. prof. Romana Verdela.

Posebej bi omenil, da so prvič tekmovali tudi tri mlade Korošice v najmlajši – nulti kategoriji in kljub izredni mladosti (Smilja Pörtsch ima sedem let, Barbara Boštjančič osem in Nadja Merkač osem in pol) vse dosegle nagrade. Res, zelo lep uspeh slovenskih Korošcev in njihovih učiteljev, ki nas obvezuje za naprej.

Lovro Sodja

info-info-info-info-info-info-info

VAŠ PARTNER IN STROKOVNJAK ZA

MILAN WUTTE,
Vesele, 1 9123 Šentprimož,
tel. doma: 04239 / 2869
pisarna Velikovec: 04232 / 3165

starostna, pokojninska,
živiljska zavarovanja
bolniška-nezgodna
zavarovanja
leasing in financiranje
obrt-trgovina-kmetijstvo

ZAUPAJTE MI – RAD VAM SVETUJEM

zavarovalnica WIENER ALLIANZ

TRIBUNA BRALCEV

P.n.
SLOVENSKI VESTNIK

Tarviserstr. 16
9020 KLAGENFURT/CELOVEČ

KSSŠD o aktualnih vprašanjih

Člani Kluba slovenskih študentk in študentov na Dunaju so sprejeli na svoji klavzuri februarja letos sprejeli naslednjo izjavo o aktualnih narodnopolitičnih vprašanjih:

Razdelitev finančnih podpor

Vedno, kadar bi šlo za razdelitev finančnih podpor, naj bi se sestal poseben finančni gremij. V njem naj bi bili enakopravno zastopani politični, kulturni, športni, novinarski, pedagoški in izobraževalni sektor. Za vsak sektor bi se sklenil lasten proračun, v katerem pa bi se razlikovalo med bazično podporo in financiranjem projektov. Zastopniki vsakega sektorja bi potem poskrbeli za interno razdelitev denarja. Isti finančni gremij naj bi ob koncu vsakega delovnega leta tudi kontroliral pravilno uporabo denarja.

Koordinacija politične dejavnosti

Pri politični koordinaciji izhajamo iz tega, da ustanovitev zbornice za koroške Slovence in Slovenke trenutno ni aktualna. Zato kot najboljšo alternativo predlagamo gremij, ki bi ga tvorile vse politične organizacije ter strankarske strukture. Vsaka od teh naj bi vanj vključila dva zastopnika. Mnenja smo namreč, da kulturne, cerkvene, gospodarske, kmečke, športne in druge strokovne institucije ne spadajo v političen gremij, saj niso kompetentne odločati o političnih vprašanjih. Da pa politiki ne bodo mogli agirati povsem

samovoljno, naj se statutarno določi, da ta gremij o nobeni stvari ne sme odločati brez poprejšnjega posveta s strokovnjaki. V tem gremiju naj se glasuje v vseh zadevah z dvotretjinsko večino, tako da bodo imeli sklepi čim širšo bazo in ne bo možno hitro preglasovanje manjšine.

Samostojen nastop pri volitvah

Pri vprašanju samostojnega nastopanja slovenskih list pri volitvah je treba razlikovati med občinsko, deželno in državno ravno:

1) občinske volitve: Na tej ravni podpiramo nastop samostojnih slovenskih občinskih list, ki naj bi bile koordinirane tako, kot je bilo to v KSOO. Zato obžalujemo nadomestitev tega kluba s centralno EL, ki dejansko jemlje občinskim frakcijam njihovo samostojnost ter jih poenoti; čemur odločno nasprotujemo.

2) deželnozborske volitve: Menimo, da bi bila idealna integracija koroških Slovencev in Slovenk v večinske stranke, saj je težko vso narodnost skriti na

eno samo stranko. Toda integracija je možna le, če je v strankah Slovencev in Slovenkam zagotovljena določena avtonomija in tudi mandat. Ker to trenutno ni realistično, podpiramo samostojen nastop slovenske narodne stranke in obenem zahtevamo spremembo volilnega zakona v toliko, da bo tej stranki omogočen mandat v deželnem zboru.

3) državnozborske volitve: Na tej ravni se nam ne zdi smiselno ustanavljanje manjšinske stranke, temveč podpiramo ZAL, ki je omogočila manjšinam z ustanovitvijo t.im. desete zvezne dežele zastopstvo v parlamentu. Želimo pa si, da bi tudi druge večinske stranke sledile Zelenim.

Nov časopis

Klub slovenskih študentk in študentov na Dunaju meni, da s trenutno situacijo slovenskega časopisja na Koroškem ni mogoče biti zadovoljen. Slovenski vestnik in „naš tednik“ nikakor več ne nudita tega, česar si bralci in bralke želijo in kar bi nov, neodvisen časopis na njunem mestu z enakimi finančnimi sredstvi lahko nudil tako kar se tiče jezikovne in uredniške kvalitete kakor tudi glede na možnost objektivnega poročanja, ki ga zdaj skorajda ni, saj sta oba lista

podvržena strogi cenzuri s strani osrednjih organizacij. Zato zahtevamo, da se nemudoma začnejo pogajanja za nov časopis. Podlaga zanj naj bi bil predlog, ki ga je izdelal časnikarski krožek KSSŠD. Gre za to, da bi kulturna društva, ki so včlanjena v SPZ oz. KKZ, ustanovila neodvisno zvezo, ki bi izdajala osrednji slovenski časopis za Koroško. Kulturna društva zato, ker so po eni strani najbolj povezana s potencialnimi bralci in bralkami, in po drugi strani, ker je večina izmed njih včlanjena v obe kulturni centrali in je s tem riziko manipulacije z ene ali druge strani minimiran.

Multikulturnost

Koroški Slovenci in Slovenke ne potrebujemo programa multikulturnosti, ker dejansko že smo multikulturni. Treba pa se je tega zavedati in multikulturnost živeti, ne pa je odklanjati. Klub slovenskih študentov in študentk na Dunaju je s tem, da se je odprl tudi za pripadnike večinskega in drugih narodov ter s prirejanjem tudi nemških prireditev pokazal, da je multikulturnost možna tudi v tradicionalnih organizacijskih strukturah koroških Slovencev in Slovenk ter da ne vodi v asimilacijo.

Klopinj igral za SAK: proti Wietersdorfu neodločeno 1:1!

Nogometaši Klopinja so z remijem proti Wietersdorfu, trenutno najhujšemu tekmeu Slovenskega atletskega kluba, utrdili vodstvo slovenskih nogometašev na lestvici koroške lige. SAK v tem kolu ni igral, ker je sodnik zaradi razmočenega igrišča tekmo v Wolfsbergu odpovedal. Zaradi neodločenega rezultata v Klopincu SAK sedaj kljub tekmi manj vodi s točko prednosti pred Wietersdorfom, tretji pa je Lienz, ki je tokrat premagal FC Mölltal. Prav tako je v vodo padla tekma Pliberka proti ATSV Wolfsberg. V prihodnjem kolu SAK gosti beljaški VSV, trener dr. Ivan Ramšak pa od svojega moštva zahteva zmag, čeprav gre za nasprotnika, ki je slovenskim nogometašem vseskozi delal velike težave.

„Črni vikend“ za Bilčovs in Železno Kaplo

Prvo kolo v vigrednem delu nogometnega prvenstva v spodnji ligi-vzhod se nikakor ni končalo po želji trenerjev in igralcev nogometnih klubov iz Bilčovsa in Železne Kaple. Obe moštvi sta morali nastopiti na tujem, obakrat pa je bil rezultat 0:2.

Bilčovščani so igrali proti zadnjemu na lestvici in po borbeni tekmi izgubili, v tekmi Šentandraž – Železna Kapla pa je posebno vlogo igral „mož v črnem“, saj je izključil dva domačina in kar tri Kapelčane. Poleg tega pa je nadaljnjim osmim igralcem pokazal rumeni karton.

Kljub slabemu startu sta tako trener Bilčovsa Sigi Hobel kot trener Kapelčanov Jože Fera optimistična: Bilčovs bo v prihodnjem kolu na domačih tleh skušal „maščevati“ Kapelčane, le-ti pa imajo v gosteh močno moštvo iz Žrelca. Fera: „Doma igramo na zmago!“

KOROŠKA LIGA

Klopinj–Wietersdorf

1:1 (0:0)

Kamen, 200 gledalcev, sodnik Mayerhofer (povprečen); **postava Klopinja:** Sylle; I. Ogris, Glaboniat, Miklautz, Klatzer, Woschitz, Pitschko (75. Rainer), Vojkovič, Urank, Karšnig, (27. H. Ogris), Blajs. **Gol za Klopinj:** Vojkovič (78.)

Ostali rezultati: FC Šentvid – Lendorf 1:0 (1:0), Mölltal – Rapid Lienz 0:1 (0:1), Matrei – ASK Celovec 0:0, Breže – VSV 1:0 (0:0). Ostale tekme odpovedane!

SPODNJA LIGA-VZHOD

Liebenfels–Bilčovs

2:0 (1:0)

Liebenfels, 150 gledalcev, sodnik Kaimbacher (povprečen); **postava Bilčovsa:** Kattinig (46. G. Schaunig); F. Schaunig, Partl, Ramusch, Schellander; Weichboth, Rauter, W. Kuess, Hobel; Glantschnig, J. Kuess.

Šentandraž–Železna Kapla

2:0 (1:0)

Šentandraž, 150 gledalcev, sodnik Fanzott (slab); **postava Železne Kaple:** Rus; Baloh, Kukovica, Ošina, Köck; Grubelnig, Reinwald, Praschnig, Germadnik (26. Wicher, 63. Lippusch), Kuchar, Jenschatz. **Rdeči kartoni:** Ošina (43.), Kuchar (65.), Köck (89.).

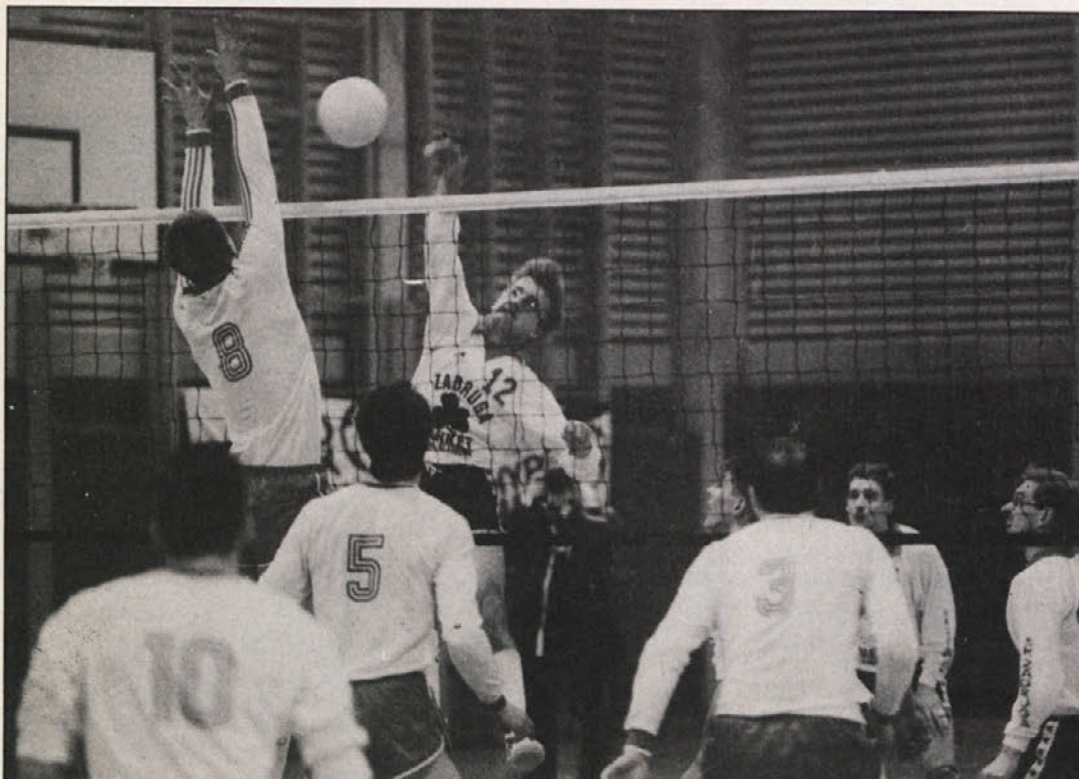
Ostali rezultati: Žrelec – Oberglan 4:2 (3:1), Kotmara vas – ATUS Borovlje 1:2 (1:0). Ostale tekme odpovedane!

1. RAZRED D

St. Stefan – Grebinj 3:1 (3:1), St. Michael/L. – Reichenfels 2:0 (1:0), Dobrla vas – Šentpavel/L. 3:3 (2:2), Frantschach – Labot 4:0 (1:0). Ostale tekme odpovedane!

2. RAZRED E

Welzenegg – Pošta 0:3 (0:1), Grabštanj – Žihpolje 0:2 (0:1). Ostale tekme odpovedane!

Ekipa Dobljanov si je z borbo in osvojitvijo enega niza v koroškem derbiju proti Hypo VBK zagotovila podvig v zvezno ligo. Slike: Rulitz/Eggenberger

Čestitamo! Odbojkarji ŠK Dob v zvezni ligi!

Pred enim letom so igrali še v koroški ligi, pred slabe pol leta postali prvak v močni regionalni ligi-vzhod, od sobote dalje pa so odbojkarji ŠK Dob/Aich člani avstrijske zvezne lige! Senzacionalen podvig je moštvo trenerja Goloba doseglo v tekmi proti

celovškemu Hypo VBK, ki so jo sicer izgubili, toda osvojitve enega niza ter hkraten poraz tekmeča Aspern v Ennsu sta Dobljanom zagotovila podvig.

Uspešni ekipi, ki je do zadnje tekme verjela v uspeh, naše iskrene čestitke, tudi v

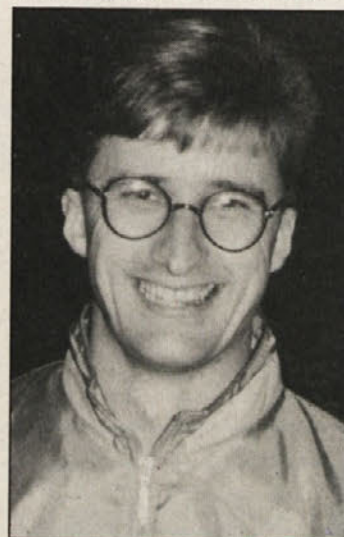
uredništvu Slovenskega veselnika smo do zadnjega verjeli, da bo moštvo vendarle uspel vstop v zvezno ligo. Posebne čestitke pa seveda trenerju senzacionalnega moštva Branetu Golobu, najboljšemu igralcu dolge sezone Bojanu Mlakarju, kapetanu Gerhardu Matschku in ne nazadnje sekcijemskemu vodju Lojzetu Opetniku, katerega že čakajo nove zahtevne naloge. Prva je prav gotovo ta, da mora poskrbeti za nadaljnjo okrepitev moštva, saj brez novih igralcev v zvezni ligi ne bo mogoče preživeti.

Odločilno za okrepitev moštva bo tudi vprašanje, ali bodo v prihodnji sezoni lahko igrali trije igralci iz inozemstva ali bo ostala omejitev na dva. Seveda pa bo športni podvig vplival tudi na klubsko blagajno. Brez potentnega sponzorja se razširitve kadra in s tem uspešnega tekmovalja v zvezni ligi ne bo dalo uresničiti.

Ivan Lukan

Delo trenerja Goloba (levo) in sekcijkega vodja Opetnika se je obrestovalo.

Avstrijsko zmagoslavje pod Poncami

Avstrijski smučarski skakalci so sezono zaključili s pravim zmagoslavjem na planiški 120-metrski skakalnici. Prvi dan so kljub slabim vremenskim razmeram prepričljivo zmagali v ekipnem tekmovanju, v nedeljo pa se je z zmago poslovil eden najboljših avstrijskih skakalcev vseh časov Andreas Felder. Zmagal je pred rojakom Heinzom Kuttinom in dvakratnim olimpijskim zmagovalcem Tonijem Niemine- nom, ki pa je kljub temu osvojil prvo mesto v svetovnem pokalu.

Najvišja letošnja zmaga Selanov

Namiznoteniška ekipa DSG Sele je premagala ekipo Liebenfels B z 9:1. Dotlej so Selani ali bolje rečeno,

Selana zmagala vedno s 7:3, tokrat pa je po enoletnem odmoru – zaradi rojstva hčerkice – spet igrala Marti Oraže

in brez treninga zmagala dve igri od treh. Ostale igre sta po 3 zmagala Mirko Oraže in Stane Bec in z veliko prednostjo tudi v igri dvojic.

Malo slabše je Oražetu in Becu šlo proti ekipi Liebenfels A.

Na lestvici prvega razreda-vzhod ekipa iz Sel zaseda drugo mesto za Šentvidom z enakim številom točk, a s slabšim razmerjem med dobljenimi in izgubljenimi igrami.

DSG Sele – Liebenfels A 5:5 (Bec 3, Oraže 2)

DSG Sele – Liebenfels B 9:1 (Bec 3, Mirko Oraže 3, Marti Oraže 2, Stane Bec/ Mirko Oraže) **f.r.**

Uspešna selska namiznoteniška trojka (z leve): Mirko Oraže, Marti Oraže in legionar Stane Bec. Slika: Franci Rulitz

Jeseničani prvaki!

Hokejisti Acroni Jesenice so zmagovalci prvega slovenskega državnega prvenstva v hokeju na ledu. „Železarji“ so pretekli četrtek v odločilni sedmi tekmi superfinala v nabito polni ljubljanski Hali Tivoli premagali moštvo Olimpije Hertz s 6:3. Jeseničani so razburljivo tekmo odločili v zadnjih minutah, ko so v 59. in 60. minuti dosegli peti in šesti gol. Pred četrtkovim finalom (best ob seven) sta obe moštvi imeli po tri zmage, v odločilni tekmi pa so bili Jeseničani bolj zbrani in imeli več moči.